

[Kofod-Svendsen]

ringsydelse. Mere føler jeg i grunden ikke trang til at sige på dette fremskredne tidspunkt om det lovforslag.

Forslaget om oprettelsen af erhvervszoner er delt op i forskellige underforslag eller delforslag. Jeg synes, det er spændende, at vi får prøvet det af. Det er spændende, hvilke incitamenter der kan komme ud af disse forsøg, hvad det vil betyde i Nordjylland, på Bornholm og på Lolland-Falster, hvor vi har stor arbejdsløshed. Ingen af os ved vel rigtig, hvad det ene og det andet og det tredje, stempelfritagelse, afskrivning med dobbelte satser i erhvervszoner og fritagelse af ejendomme i erhvervszoner, vil betyde af øget beskæftigelse, men jeg synes, det er spændende, at vi får det afprøvet, og det vil vi gerne medvirke til.

Jeg skal slutte med at sige, at vi gerne vil medvirke til en velvillig og hurtig udvalgsbehandling af disse forslag, ligesom jeg sagde, da vi behandlede den forrige pakke.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Arbejdsministeren vil gøre bemærkninger til forslaget om oplæringsydelse. Jeg skal blot sige nogle få ord om forslaget vedrørende erhvervszoner. Jeg synes, der er anledning til at kvittere for, at det er et af Fremskridtspartiets forslag, som vi tidligere har afvist, fordi vi følte, det var for vidtgående. I det samspil, vi her havde, hvor der blev tale om et forsøg i udvalgte områder, syntes vi så, at sammen med alle de andre forsøg, vi gjorde, var det også værd at gøre dette forsøg.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at jo mere regeeringspartierne arbejdede med dette forsøg, desto mere begejstrede blev vi faktisk for tanken. Selv om det oprindeligt var noget, vi var en lille smule skeptiske over for, så har det arbejde, vi har lavet med forslaget, og de diskussioner, vi i den anledning har haft, altså ført os til at synes, at det er et meget spændende forsøg, vi nu sætter i gang, og vi vil bruge alle kræfter på, at forsøget bliver vellykket.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Når der tænkes stort, når der tænkes nyt, ja, så kan der let gå koks i principperne. Når man overskrider grænser, når man nedbryder barrierer, ja, så kan man let komme i den situation, at der opstår problemer med den tænke måde, man har haft tidligere. Det er i høj grad karak-

teristisk for det, der er sket i dag, at der har været tænkt stort i folketingsalen. Der har været tænkt nyt, der har været udvist dristighed, og så har vi haft en lidt forskellig holdning til, hvor dristige og hvor nye vi kunne være i vores tænke måde. Det er vel sådan set også det, der er kommet til udtryk i den diskussion, vi har haft omkring de sidste forslag her sidst på eftermiddagen.

Der har været diskuteret meget om denne oplæringsydelse i forhold til aftaler på arbejdsmarkedet og i forhold til, hvordan man tidligere har klarer den slags problemer. Her er man efter min opfattelse nødt til at sige, at der er tale om et helt nyt princip. I de gode gamle dage, jeg var lige ved at sige i Socialdemokratiets virkelige kongperiode, var der selvfølgelig orden i tingene. Man havde et arbejdsmarked med overenskomster, hvor man kunne slå op i paragrafferne, hver gang der var et eller andet, man skulle have afklaret, og så havde man nogle, der var uden for arbejdsmarkedet, og som havde en passiv ydelse at leve for, og der var en skarp skillelinje imellem de to områder.

I dag har vi i høj grad brudt denne grænse ned med en række forskellige initiativer: »Slip de ledige løs« på Bornholm, introduktionsperiode forud for private arbejdstilbud og Trehøjforsøget, der jo i realiteten indebærer en oplæringsydelse i 4 uger på det ordinære arbejdsmarked. Der har været tænkt nyt, der har været tænkt stort, og det er vi altså nødt til, hvis vi ikke skal holde fast i det, fru Lone Dybkjær talte om: holde fast ved sofabrincippet for dem, der er ude, og holde fast i overenskomsterne for dem, der er inde.

Der er altså et område derimellem, hvor vi nu forsøger at kombinere de passive ydelser med en aktiverende indsats. Vi er selvfølgelig også nødt til at kigge på størrelsen af de ydelser, der skal udbetales i den sammenhæng, og forslaget om oplæringsydelse er et udtryk herfor. Jeg vil gerne kraftigt understrege, at der er tale om en oplæringsydelse; der er ikke tale om en oplæringsløn. En oplæringsløn kunne man tænke sig indført på det ordinære arbejdsmarked. Det så jeg meget gerne, men det måtte i så fald komme til verden gennem aftaler mellem parterne på arbejdsmarkedet. Jeg tror, det ville være til gavn for mange unge, måske i en sådan grad, at mange af dem slet ikke ville komme i kontakt med de systemer, som vi har udtænkt her de sidste dage.